

CAPUT I.

ETYMOLOGIAM ET DESCRIPTIONEM JUNIPERI TRADIT.

Non absolum est *Plato* quod dicere consuevit: Nominum qui gnarus, gnarus etiam est rerum. Notum enim est ex nomine alicujus rei & omen quandoque elucescere non contemnendum, & contra quem nominis latet significatio, hunc & ipsius rei cognitionem latere plerumque presumitur, laudabilis itaque & haud incongrua est consuetudo, ut rem aliquam tractaturus à nominis incipiat primordio, ideoque hunc imitabimur, & prius de *Juniperi* etymologia, pauca præmittemus antequam Vires usumque illius pertractabimus.

De *ὀνοματολογία Juniperi*, quæ *ὀνοματολογία* primò consideranda venit, hæ in monumentis Auctorum extant reliquiæ: Nonnulli *Juniperi* vocem deducunt hinc esse ortam *Latina*.

ortam ut *Juniperus* dicatur quasi *juniores fructus pariens*, quoniam semper novellos fructus pariat antiquis maturiscentibus, prout sentit *Baubinus lib. 12. Pinac. Theatr. Botanice. sect. 5. p. 488. Bened. Curtius Symphorianus lib. 29. hortor. cap. 3. p. 939.*

Nonnulli *Juniperum* à Græco & Latino derivari volunt, ut *Juniperus* dicatur quasi *junius* $\pi\upsilon\rho$, seu *junior ignis*, & pro hac stabiliendâ sententiâ experientiam adducunt, quòd nempe *Juniperus* accensa ignem non illicò solùm concipere, sed illum quoque diutissimè fovere, ignisque vice esse soleat, notum enim est, quòd si cineribus ex ligno *Juniperi* confectis carbones vivos eosque vel *Juniperinos*, vel etiam *Quercinos* addas illisque hos obruas, per totum anni spatium gliscere, ita ut illi in eodem post annum statu permaneant sicuti inclusi sunt, sicut testatur *Conrad Kunrath. tractat. de medull. destil. p. 420. & D. Daniel Becker in Wachholder Apotec. cap. 1. Hinc Scaliger commentar. in lib. 3. Theophrasti de causis plantarum p. 160. carbones juniperinos omnium optimos & immortales declarat.*

Græci.

Græci *Juniperum* ἀειθεῖον & ἀειθεῖον dicunt, & derivant παρὰ τῆς τῆν ἀπὸ νέου θέν, quod maledictionem arceat,

ceat; ejus enim odorem omnia reptilia venenata averfari & fugare dicitur, prout testatur *Bauhinus locò jam citatò*.

Nonnulli ἀνευθου derivant ἀπὸ τὸ ἔχειν τοὺς ἀνάνθους νεκροποιήνας, quòd spinas occultas habeat, quoniã dicente *Ruillio lib. 1. de natur. stirp. juniperus* spinã potius, quàm foliò, sed herbaceã vestitur, & jam citatus *Benedictus Curcius Symphorianus* citatò locò de junipero dicit, quòd illi pro folio spina, herbacea quidem, fit, prout idem *Bauhinus locò dictò* sentit.

Alii ἀνευθου deducunt ἀπὸ ἀνευθου, quòd idem est ac rectè vel certè arcere, quoniam certò juvamine homines à morborum liberat insultibus, sicuti opinatur *Schrevelius in Lexico mannali Græco Latino p. m. 202.*

Hebræi Juniperum יונין dicunt à radice יונן quòd significat ligavit vel junxit, uti legitur *Mich. 1. vers. 13.* ideò fortasse, quòd firmam jungat sanitatem cum corpore vulneraque conglutinet & conjungat singularique vi polleat emplasticã, & præterea abortum prohibeat & foetum utero materno quasi firmiter alliget, sicuti ex usibus illius infra innotescet.

Hebraica.

Germanis audit *Wachholder & Germani-*

B

Weck. ca.

Wachholderbaum / quod propè vias crescat, dicitur quoque **Grammerbaum** à turdis, qui illam amant ejusque fructibus delectantur cibi que loco utuntur. Nonnullis in locis dicitur **Scurbaum** / ob rationes suprà de derivatione Latinâ allatas, ut & eine **Feld-Enpreffe** / quia Cupresso similis perhibetur, teste *D. Ocyoro in XX. experimentis antipestilentis alibus.*

Fructus Juniperi Græcis dicuntur *ἀκρίυθιδες*, Latinis *Baccæ*, Fructus, vel Grana Juniperi, ut & Amifructus quasi Amici seu Amicabiles fructus, sicuti ita appellantur à *Hieronymo Brunswigâ in libro de stillatorio p.m. 89.* Germanis dicuntur **Wachholderbeere** / quasi **Wach** und **Hol**'derbeere / quoniam ob præstantiam earum insignem vigilandum est illæque diligenter colligendæ. Aliis **Wachalter** dicuntur, quia senium vigilax, non torpidum, conciliare putantur, ideò suprà citatus *Conrad Kunrath. loco citatò* illas potius **Wachalterbeere** appellandas esse censet, quoniam ad senium integrâ valetudine perducant.

Aliò Lingvarum idiomate & quidem Chaldaicò Juniperus dicitur *נחליו*, Gallicò Geneure, Italicò Genevro, Hispanicò Enebro, Belgicò Geneuer & Geneuerboom, Ungaricò Teviskesfenyo. Hæc de *ὀνοματολογία.*

ὁμωνυμίαν quod spectat, nomen *Juniperi* tam majori, quam minori ejus convenit speciei, ita tamen inter se distinguntur à nonnullis, ut major dicatur *Juniperus*, minor verò *Juniperulus* & *Jupicellus*, referente *Tabernamentanò* in *Arsenci Buch*.

Σουονυμία *Juniperi* tam Græca, *Σουονυμία* quam Latina & Germanica varia est, variatque ratione diversorum Generum & appellationum, sic Græci dicunt *Juniperum* ἀρκευθον & ἀρκευθιν, nec non ὄξυαρκευθιν & ἀρκατεραν, Latini vocant *Juniperum* modò vulgarem, fruticosam, bacciferam, humilem, modò arbores centem, oxycedrum à similitudine cum Cedro, ut & Oxyacantham &c. prout illud infra in differentia consideratione melius explicabitur. Germani *Juniperum* uti dictum, appellant *Wach- und Bechholber Baum* oder *Straude*, *Grammerbaum*, *Feurbaum* / *ci-ne Feld*, *Enpreffe*, in Prussia dicunt illam *Katrichbaum* oder *Katrichstrauch* teste *D. Daniel. Becker* in *Wacholder Apotece*.

Græca.

Latina.

Germanica.

Synonyma fructuum *Juniperi* ex præcedente ὀνοματολογία peti possunt, quibus addimus quòd hos fructus Poëtæ per metaphoram nominent

--- -- -- *Juniperi mora misuta*
 --- *que sunt thui stacte costuque misellis.*
 Describimus *Juniperum* præmissis
 præmittendis sequentibus.

Juniperi
Descriptio.

Juniperus est planta nonnunquam
 altius surgens aque radice truncum
 crassum & lignosum fundens, nonnun-
 quam humi repens, cortice membrana-
 ceo sponteque scissili prædita, perpetuo
 virens, foliis angustis, acutis & spinosis
 prædita, baccas partim nigras & virides,
 partim cœruleas imò & rufescentes, mo-
 dò majores, modò minores, ferens, cui
 interdum fungus musci instar adnasci-
 tur & ex illa quandoque liquor gummo-
 sus, Vernix dictus, exsudat, ad usum &
 commodum generis humani à Summo
 Creatore creata.

CAPUT II.

DESCRIPTIONEM REALEM TRADITAM EXPLICAT.

Descripsimus *Juniperum* quòd planta
 sit altius surgens, omnis enim arbor,
 frutex, quibus etiam à nonnullis suffru-
 tex additur, talis planta est teste *Sper-
 tingio lib. 7. Institut. Phys. cap. 7. p. 1042.*

Addidimus in descriptione, quòd
 nonnunquam à radice truncum cras-
 sum & lignosum fundat nonnunquam
 verò